

Afgørelse

fra

Fordelingsnævnet

24. februar 2025

Sagsnr. 2021-16 – Sagsid. 24-0911638

I afgørelsen har deltaget:

Lars Berg Andersen, Folmer Hjort Kristensen, Lars Carstensen, Regitze Tilma, Tina Mandrup, Bo Sandberg og Kathrine Lester.

Klager: Kommune 1

Klage over: Kommune 2s fordeling af den kommunale andel af selskabsskatten for indkomståret 2021 for Ejendomsselskab 2, SE 1.

Afgørelse.

Kommune 1 tildeles den fulde andel.

Der gives Kommune 1 medhold i, at de skal inddrages i fordelingen, idet fonden oppebærer indtægt af fast ejendom i Kommune 1, hvorfor den anses for at drive virksomhed der, jf. kommuneskattelovens §10 stk. 3.

Fordelingsnævnet har vurderet, at lønningsreglen ikke er anvendelig, jf. kommuneskattelovens §11 stk. 2, idet der ikke er udbetalt løn i fonden.

Der drives ikke virksomhed andre steder jf. kommuneskattelovens § 10 stk. 3, hvorfor Kommune 1 tildeles den fulde andel.

Sagens baggrund

Kommune 1 har ved mail af 6. september 2023 klaget til Fordelingsnævnet over Kommune 2s fordeling af den kommunale andel af selskabsskatten for indkomståret 2021 for Ejendomsselskab 2.

Kommune 2 har den 1. maj 2023, givet meddelelse til Kommune 1 kommune. Kommune 1 modtager en andel på (udeladt) kr. (ca 25% af andelen)

Kommune 1 har den 29. juni 2023, skrevet til Kommune 2 med følgende tekst:

Vi undrer os over det relativt lille beløb til Kommune 1, i lyset af at alle virksomhedens aktiver ligger på Kommune 1. Hvordan hænger det sammen.

Kommune 2 svarede tilbage, den 3. juli 2023 med følgende tekst.

Beløbet er fordelt i forhold til antallet af ansatte de steder, hvor virksomheden driver virksomhed.

Kommune 2 præciserede sit svar, den 17. august 2023.

Beløbet er som tidligere nævnt fordelt i forhold til antallet af ansatte de steder, hvor virksomheden driver virksomhed, idet der ikke var nogle lønoplysninger eller ejendomsoplysninger i materialet fra Skat.

Kommunernes påstande og argumentation

Kommune 1 kommune:

Når der skal fordeles selskabsskat, skal fordelingen afspejle selskabets aktiviteter og indtjening. Fordeling efter lønningsreglen vil i de pågældende sager ikke afspejle den ejendomsdrift der foregår i andre kommuner, og som er selskabernes formål og altovervejende indtægtskilde, da Kommune 2 beholder al selskabsskat de modtager fra selskaberne.

Fordelingsnævnet har tidligere taget stilling i lignende sager. Her afgjorde nævnet, at der for ejendomsselskaber med få ansatte, skulle fordeles efter ejendomsværdier. Afgørelserne har dannet præcedens blandt fordelingskommunerne om at ejendomsselskaber fordeles efter dette princip. Det bemærkes, at et af de omtalte selskaber, Ejendomsselskab 2, trods fondskonstruktionen i praksis fungerer som et ejendomsselskab, da deres primære beskæftigelse er ejendomsdrift.

Ud fra ovenstående oplysninger, mener vi at fordeling efter ejendomsværdier vil være den mest retvisende og fair fordelingsmetode i de konkrete sager, fordi det afspejler selskabernes aktivitet og indkomst ved at udleje ejendomme.

Det er påvist via selskabernes årsrapporter, branchekoder i CVR og oplysninger fra Skat, at der er tale om ejendomsselskaber. Der er i lignende sager i fordelingsnævnet truffet afgørelse om at der skal fordeles efter ejendomsværdier. Vi mener at fordeling efter ejendomsværdier i de omtalte sager, vil være det korrekte fordelingsprincip.

Yderlig begrundelse jf. mail af 4-12-2024:

Med udgangspunkt i tidligere afgørelser fra fordelingsnævnet vedrørende ejendomsselskaber med få lønudgifter (*Afg. 2024 6 24 J Nr 2020 3 Mindre Ejendomsselskab Med Løn & Afg. 2024 6 24 J Nr. 2021 14 Mindre Udlejningsselskab*), foreslår Kommune 1 en fordeling, hvor Løn/administrationsudgifter ganges med 4 og ejendomsværdier ganges med 1.

Kommune 2s påstand og argumentation.

Den kommunale andel af 2021-selskabsskatten for Ejendomsselskabet er (udeladt) kr. Kommune 2 har ved fordelingen af selskabsskatten ikke kunne få lønoplysninger fra selskabet. Til erstatning herfor er anvendt oplysninger om antal ansatte som fordelingsnøgle – oplysningerne er trukket fra cvr-registret. Herved er Kommune 1 blevet tildelt (udeladt) kr. og Kommune 2 det resterende beløb på (udeladt) kr.

Kommune 2 har ved fordelingen af selskabsskatten for Ejendomsselskab 2 anvendt den fordelingsregel for ejendomsselskaber som samtlige fordelere af kommunal selskabsskat har anvendt siden struktur- og udligningsreformen i 2007 nemlig lønningsreglen - også i de tilfælde, hvor der ikke er lønninger i selskabet.

Afklaringen af tvivlsspørgsmål i forhold til forståelsen af gældende lovgivning vedrørende fordelingsreglen for selskabsskat fra ejendomsselskaber) er bl.a. udmeldt i Indenrigs- og Sundhedsministeriets skrivelse af 17. januar 2007 "Orientering om fordeling af den kommunale selskabsskat" (skrivelsen ikke vedlagt, idet fordelingsnævnet forventes at være bekendt med indholdet i denne). Endvidere vedlagt ministeriets skriftligt svar til Kommune 2n vedrørende fordelingen af selskabsskat for ejendomsselskaber, hvor der ikke er lønninger (Bilag A).

Fordelingsnævnet afgjorde deres første sager om ejendomsselskaber i nyere tid i januar 2022 for indkomståret 2019, hvor lønningsreglen blev tilsidesat, og ejendomsværdier blev genindført som fordelingsnøgle - til stor frustration blandt fordelerne af kommunal selskabsskat. En utilfredshed som senest er kommet til udtryk ved pt. ubesvaret brev til fordelingsnævnets formand Lars Berg fra 95 kommuner.

16 år efter at lønningsreglen blev indført som fordelingsnøgle vedrørende selskabsskat fra ejendomsselskaber, er lønningsreglens anvendelighed pludselig afvist og nye svært håndterbare fordelingsprincipper byggende på ejendomsværdier og brøker indført. Men hvorfor dette skifte væk fra lønningsreglen som fordelingsregel vedrørende ejendomsselskaber?

I indstillingen til nævnet i denne sag står følgende: Da fordelingen ifølge lønningsreglen her giver en åbenbart forkert fordeling i forhold til hvor selskabet har sine aktiviteter, anses fordelingen efter lønningsreglen ikke for at være anvendelig.

Indstillingen har karakter af en politisk udtalelse og efterlader det indtryk, at det anses åbenbart forkert, at hele andelen tilfalder hjemstedskommunen med få ansatte/få eller ingen lønudgifter og ikke de kommuner, hvori ejendommene er beliggende og indtjeningen skabes. Hvis dette er den egentlige begrundelse, mener Kommune 2, at indstillingen er ulovlig. Det skyldes på følgende 4 forhold.

1. For det første var det ved lovændringen i 2006 forudsat, at den kommunale andel som hovedregel ville tilfalde hjemstedskommunen (det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget). Normalt vil det i juridisk henseende ikke anses for at være "åbenbart forkert", at der fordeles i overensstemmelse med en forudsat hovedregel.
2. For det andet bestemte lovgiver positivt, at kommuner, hvori et selskab kun havde ejendomme uden ansatte, ikke længere skulle have andel i skatten. Man ophævede jo netop ejendomsværdifordelingsreglen i den tidligere § 11 stk. 2. I juridisk henseende kan det ikke anses for at være "åbenbart forkert", at disse kommuner herefter ikke får andel i skatten. Det var jo forudsat af lovgiver.
3. For det tredje bestemte lovgiver positivt, at fordelingen af selskabsskatten ikke længere skulle ske i forhold til, hvor selskabets nettoindtægt måtte anses for at være faldet. Man ophævede også den tidligere § 11 stk. 1. I juridisk henseende kan det ikke anses for at være "åbenbart forkert", at kommuner, hvori indtægten falder, ikke længere får andel i skatten. Dette var jo forudsat af lovgiver.
4. Det bærende hensyn bag 2006-lovændringen var forenkling af fordelingsreglerne.

Selvom om Fordelingsnævnet måtte mene, at lønningsreglen giver et forkert eller urimeligt fordelingsresultat, mener Kommune 2 ikke på baggrund af ovenstående, at anvendeligheden af lønningsreglen kan betvivles. Loven giver ikke hjemmel til at fravige lønningsreglen, når den er anvendelig.

Den helt klare intension med lovændringen i 2007 var at forenkle fordelingen af selskabsskat, så fordelingen kan blive automatiseret, herunder at afskaffe hensynet til at skatterne skal fordeles efter hvor indtægten er faldet.

Kommune 2 mener, at det er i modstrid med den gældende lov, hvis nævnet fastholder genindførelsen af en særregel for ejendomsselskaber.

Beskrivelse af selskabet Ejendomsselskab 2:

Virksomhedens væsentligste aktiviteter er at erhverve og udøve udlejning af fast ejendom med henblik på at skaffe egnede boliger til (udeladt)

Fonden ejer følgende ejendomme/ejerlejligheder: (udeladt)
Ejendomsværdierne udgør jf. regnskabet (udeladt) kr.

Der har ikke været ansatte i selskabet, men der er udbetalt vederlag til bestyrelsen med (udeladt) kr., samt fondens administrator med (udeladt).

Selskabet har hjemsted hos Administration A/S i Kommune 2.
Administration A/S administrerer ejendomme i Danmark, for en lang række kunder.

Fordeling:

Kommune 2 har fordelt i forhold til antallet af ansatte de steder, hvor virksomheden driver virksomhed, hvor Kommune 1 har fået (udeladt) kr. (25%). ud af (udeladt) kr.
Hvordan fordelingen er beregnet, fremgår ikke af sagen.

Det har ikke været muligt for parterne at træffe anden aftale.

Bedømmelse af sagen

Er fristreglen overholdt, og hvem er fordelingskommune.

Efter reglen i kommuneskattelovens § 12, stk. 3 kan en kommune, der mener, at den med urette er holdt uden for fordelingen indbringe spørgsmålet herom for Fordelingsnævnet inden 3 måneder efter, at der er givet meddelelse om fordelingen.

Kommune 1 kommunes klage over Kommune 2s endelige afslag på fordeling af 17. august 2023 er indsendt den 6. september 2023 pr. mail til Fordelingsnævnet.

Kommune 1 kommunes klage er således modtaget inden for fristen i kommuneskattelovens § 12, stk. 3.

Selskabet har hjemsted i Kommune 2 for indkomståret 2021, der således er fordelingskommune.

Drives der virksomhed i den klagende kommune, jf. Kommuneskattelovens §10 stk. 3.

Kommuneskattelovens §10 stk. 3 angiver:

Virksomhed anses for drevet i den eller de kommuner, i hvilke selskabet, foreningen m.v. oppebærer indtægt af fast ejendom eller har selvstændige kontor-, forretnings- eller lagerlokaler med dér beskæftiget personale eller har selvstændige produktions- eller driftsanlæg.

Ejendomsselskab 2 oppebærer indtægt af fast ejendom for ejendomme beliggende i Kommune 1 kommune. Der drives dermed virksomhed i den klagende kommune og Kommune 1 kan dermed med rette mene, at den bør medtages i fordelingen jf. § 12, stk. 3.

Skal hovedreglen anvendes.

Kommuneskattelovens §11 stk. 1 angiver:

Anses efter § 10, stk. 3, virksomhed for drevet i flere kommuner, fordeles, medmindre de berettigede kommuner træffer anden aftale, den i § 10, stk. 2, nævnte andel af indkomstkatten m.v. mellem kommunerne i forhold til summen af de lønninger, herunder også tantiemer og overskudsandele, som i det sidst forløbne regnskabsår er blevet udbetalt til de ved virksomheden i hver af de pågældende kommuner beskæftigede personer.

Der er ikke udbetalt lønninger i selskabet, man alene bestyrelseshonorar.
Lønningsreglen er dermed ikke anvendelig.

Anvendelse af anden fordelingsmetode.

Kommune 2 har anvendt en modificeret regel, hvor de har tildelt 25% til Kommune 1, formentlig ud fra, at 25% af bestyrelseshonoraret tilfalder en person, med bopæl i Kommune 1.

Fordelingsnævnets mulighed for at fastsætte en anden fordeling i denne sag.

Kommuneskattelovens § 11 stk. 2 angiver:

Dersom den i stk. 1 nævnte fordelingsregel ikke er anvendelig og der ikke mellem kommunerne kan opnås enighed om fordelingen, fastsætter Fordelingsnævnet, jf. § 12 a, efter hvilke forhold fordelingen skal ske.

Fordeling efter lønningsreglen anses ikke for at være anvendelig, idet der ikke er udbetalt løn i virksomheden, men derimod alene vederlag til bestyrelsen.

Fordeling med 25% til Kommune 1, ud fra anden fordelingsmetode, anses heller ikke for at være anvendelig.

Når metoderne ikke er anvendelige, er det fordi de ikke afspejler hvor virksomheden anses for drevet jf. kommuneskattelovens §10. stk. 2.

Fordelingen bør således afspejle, at den væsentligste drift stammer fra udlejning af fast ejendom i Kommune 1 kommune, hvor ejendommene ligger.

Love og regler:

Kommuneskattelovens § 10 + 11.

Praksis – Fordelingsnævnsafgørelser.

[1989 12 27 J Nr 1988 1425 10](#) Begrænset aktivitet
[2004-06-03 J Nr 2422 8](#) Ingen lønninger – køb af ydelser
[2014 04 11 J Nr 2013 09059](#) Koncernlønninger
[2019-1](#) Fordeling efter ejendomsvurderinger.
[2019-2](#) Fordeling efter ejendomsvurderinger.
[2019-3](#) Fordeling efter ejendomsvurderinger.
[2019-4](#) Fordeling efter ejendomsvurderinger.
[2019-5](#) Fordeling efter ejendomsvurderinger.
[2021-1](#) Fordeling efter ejendomsvurderinger. Vægtning af administrationsudgifter.

Indstilling til nævnet:

Det indstilles, at Kommune 1 tildeles hele den kommunale andel af selskabsskatten., med følgende begrundelse:

Fordeling efter lønningsreglen, eller den af Kommune 2 anvendte fordelingsmetode, giver en åbenbart forkert fordeling i forhold til hvor selskabet har sin drift, jf. kommuneskattelovens §10, stk. 2.

Den betydeligste drift er således lejeindtægten af ejendomme.

Den drift, der sker hos Administration A/S, og dermed i Kommune 2 anses ikke for at falde ind under bestemmelsen i kommuneskattelovens §10 stk. 3.

Der er derfor ikke drift i Kommune 2.

Da der alene er drift i Kommune 1 kommune, tildeles de hele den kommunale andel af selskabsskatten.

Bemærkninger til Kommune 2s indlæg i forhold til lovgivning m.v.

- Det er korrekt, at kommunerne fra 2007 og fremefter ukritisk har anvendt lønningsreglen, og dermed på ingen måde har set på den aktivitet der pågår i selskaber.
- Det er korrekt, at man i 2006 fra lovgivers side ville lave en forenkling af loven, idet man dengang havde 3 fordelingsprincipper, og hvor man i kommunerne havde udviklet den praksis, at man alene anvendte lønningsreglen.
- Det forhold, at man fra lovgivers side ville afskære de kommuner, hvor selskabet hidtil har haft aktivitet uden ansatte, fremgår ikke nogen steder af bemærkningerne m.v. Man har således beholdt bestemmelserne i § 10 stk. 3, om hvornår en kommune skal indtages i fordelingen. Endvidere har man beholdt bestemmelserne i §12a, om Fordelingsnævnets mulighed for at fastsætte en anden fordelingsmetode.

Det fremgår af det [notat](#), som er udarbejdet af Skattestyrelsens juridiske kontor, som er udarbejdet på foranledning af Fordelingsnævnets sekretariat.

- Ud fra ovenstående må det afvises, at det er i modstrid med reglerne, såfremt Fordelingsnævnet træffer afgørelse jf. kommuneskattelovens §12a, og dermed anvender et andet fordelingsprincip end lønningsreglen.

Afgørelse.

Der gives Kommune 1 medhold i, at de skal inddrages i fordelingen, idet fonden oppebærer indtægt af fast ejendom på Kommune 1, hvorfor der drives virksomhed der jf. kommuneskattelovens § 10 stk. 3.

Fordelingsnævnet har vurderet, at lønningsreglen ikke er anvendelig, idet der ikke er udbetalt løn i fonden.

Fordelingen bør afspejle, at denne virksomheds drift udelukkende er at den oppebærer indtægt fra fast ejendom og da denne faste ejendom ligger i Kommune 1 bør hele den kommunale andel af selskabsskatten tilfalde Kommune 1 Kommune.

Der drives ikke virksomhed andre steder jf. kommuneskattelovens § 10 stk. 3, hvorfor Kommune 1 tildeles den fulde andel.

Administrationen af fonden foretages af et andet selskab som selv betaler selskabsskat af denne aktivitet.

Fordelingsnævnet vælger dermed ikke at følge nævnsekretariatets oprindelige indstilling til mødet, den 24. januar 2025, om at tildele Kommune 2 1 % af den kommunale andel af selskabsskatten, da nævnet ikke mener at selskabet har nogen aktivitet i Kommune 2. Den administrationsaktivitet der udøves for selskabet i Kommune 2 foregår i det selvstændige selskab Administration A/S, som betaler selskabsskat af denne aktivitet, hvoraf den kommunale andel må antages at tilfalde Kommune 2.

Lars Berg Andersen
Formand

Bent Laugesen
Sekretær
Tlf. 72383704